

**Posudek konzultanta  
na rigorózní práci Mgr. Romana Havlíčka  
„Aktuální otázky trestných činů proti majetku“**

Předložená rigorózní práce obsahuje 121 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, čtyř částí a závěru. Okruh použité literatury je přiměřený zvolenému tématu. Vnější úprava práce je pěkná. Po formální stránce splňuje předložená rigorózní práce všechny požadavky na ni kladené.

Po stručném úvodu, ve kterém autor charakterizuje zaměření a cíl své práce, se nejdříve v obecné rovině zabývá trestnými činy proti majetku, zejména z hlediska trestněprávního a kriminologického. Jeho upozornění na obtíže v odlišení majetkové a hospodářské kriminality je namístě. Záslužně věnuje pozornost rovněž otázce povahy škody a zjišťování její výše. Velmi ilustrativně jsou zpracovány kriminologické aspekty.

Jádrum práce jsou následující části, věnované kategoriím trestných činů proti cizí věci, trestným činům podvodného charakteru a trestným činům kořistickým. Na podkladě zpracovaných literárních pramenů a bohaté judikatury, včetně nálezů Ústavního soudu České republiky, autor provádí pečlivou a svědomitou analýzu vybraných trestných činů proti majetku. Zvláštní pozornost přitom věnuje některým sporným otázkám, například problematice cenných papírů, leasingových obchodů, vztahu trestného činu krádeže podle § 247 tr. zák. na straně jedné a trestného činu neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. a trestného činu zatajení věci podle § 254 na straně druhé, vztahu trestného činu podvodu podle § 250 tr. zák. a trestného činu provozování nepoctivých her a závazek podle § 250c tr. zák. Se závěry, ke kterým autor v prováděném rozboru dospívá, lze souhlasit.

Autor se nevyhýbá ani komparaci současné právní úpravy majetkových trestných činů s úpravou budoucí, přičemž toto srovnání podle autora vyznívá přesvědčivě ve prospěch nově přijatého trestního zákoníku.

V závěru své práce se autor v obecné rovině zabývá základními nedostatky stávajícího trestního zákona a kladně hodnotí přijetí nového trestního zákoníku. Velkou pozornost v této souvislosti věnuje klíčovým změnám, které rekodifikace přináší a zejména pak principu subsidiarity trestní represe.

Celkově lze předloženou rigorózní práci hodnotit jako zdařilou. Autor prokázal velmi hlubokou znalost zkoumané problematiky a jejich širších souvislostí, a to nejen pokud jde o normativní úpravu, ale rovněž pokud jde o literární zpracování a především o judikaturu. Nesporným kladem práce je pečlivost a svědomitost zpracování. Po formální i po obsahové stránce je předložená práce bezpochyby způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by se autor mohl vyjádřit k otázce, zda nepravdivými tvrzeními žalobce ve sporném soudním řízení ve věcech občanskoprávních se žalobce může dopustit trestného činu podvodu ke škodě žalovaného, a to tím, že svými nepravdivými tvrzeními uvede v omyl právě soud, který o jeho žalobě rozhoduje.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Romanu Havlíčkovi udělen titul doktora práv.

V Praze dne 13.7.2009

---

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.  
konzultant